

Oppepper

Als je bloed begint te koken

Toen David en zijn metgezellen langs Bahurim trokken, kwam er een man uit het dorp die hen begon te vervloeken. Het was Simi, een familielid van Saul. Hij gooide stenen naar de koning en hield niet op verwensingen te slingeren. 'Maak dat je wegkomt, moordenaar, smeerlap!' krijste hij naar David. 'Hoe durft zo'n dode hond de koning te vervloeken?' zei een van Davids officieren. 'Laat mij maar even mijn gang gaan, dan zal ik zijn hoofd afslaan!' Maar David liet Simi begaan en trok verder. (2 Samuel 16)

Hoe reageren wij eigenlijk als er iemand op ons afstormt en ons begint uit te schelden om wat voor reden dan ook? Het is heel goed mogelijk dat ons bloed begint te koken, wij knarsen vermoedelijk op onze tanden en zoeken in ons arsenaal van gemene woorden wellicht naar een goede, scherpe uitspraak om zo iemand op gepaste wijze van replek te dienen. En ofschoon er tijden zijn waarop wij in actie moeten komen, is Gods oplossing in de meeste gevallen toch heel anders. Deze passage over David laat er Gods licht over schijnen. Jezus zei: "Ik ben vriendelijk en nederig van hart. Bij Mij zult u diepe innerlijke rust vinden."

De Geest van God is zachtmoedig, en dat is ook de geest die wij als Zijn kinderen eigenlijk altijd met ons mee zouden moeten dragen. In tegenstelling tot wat men vaak denkt is zachtmoedige nederigheid geen slappe, weke houding die iedere Jan, Piet of Klaas over zich heen laat lopen. In tegendeel, zachtmoedigheid is juist een sterk wapen in de geestelijke strijd om te groeien in ons geluk als Christen, een wapen dat de wind uit de zeilen van een tegenstander wegneemt en ons behoedt voor een giftige pijl die bedoeld of onbedoeld op ons werd afgeschoten.

Zachtmoedig vertrouwen rent in elke situatie naar God en klimt op de Rots die door niets of niemand omvergeworpen kan worden. Door niet toe te geven aan onze natuurlijke driften om terug te slaan, maar in plaats daarvan te vluchten naar de burcht van God, kunnen wij leren leven in een voortdurende staat van diepe vrede. Een schip dat voor anker ligt kan niet worden verplaatst. Zelfs in een storm slaan de golven hoog op tegen het verankerde schip, maar het schip blijft veilig op zijn plaats. Net als zo'n schip, voelen ook zachtmoedige Christenen de golven van deze veranderende en onzekere wereld, maar blijven ze veilig op hun plaats, en wordt hun rust niet verstoord. Dat komt door de aanwezigheid van het anker van God.

De Bijbel vergelijkt het geloof met een beschermend schild. Door ons achter het schild te verschuilen kunnen de vurige pijlen van woede, frustratie of angst niet tot ons doordringen. Met het schild van God is er geen noodzaak om ons in onze eigen kracht te verweren. Een zachtmoedig mens dat vecht met de wapenen van het geloof laat zich niet uit zijn evenwicht brengen door iedere woedende, duivelse wesp die bij hem in de buurt komt en hem probeert te steken. Zo'n mens gebruikt zijn energie juist om dicht bij Jezus te blijven en concentreert zich in iedere situatie weer op God.

En als wij dan toch worden meegesleurd in de verleiding om eigen rechter te spelen? Ja, dan kan het wel eens goed mis gaan. Maar als wij zo toch verstrikt raken in een donkere wirwar van emoties en problemen is het onze eigen schuld. Wij hebben ons leven niet goed genoeg afgeschermd met het schild van geloof; wij hebben onze hoofden boos boven de kantelen van ons kasteel uitgestoken om de vijand op onze beurt met gelijke munt terug te betalen, maar op het moment dat we dat deden waren we onbeschermd tegen de razende pijlen van de vijand. Als we de kracht van nederige zachtmoedigheid leren kennen, en besluiten om beledigingen, verwensingen en pijn te laten voor wat ze zijn en in plaats daarvan te vergeven en er geen punt van te maken kan geen enkele pijl ons deren. Zachtmoedigheid is een uiterst onschuldige vorm van wraak.